

[Poul Nødgaard]

mester, der har et stort stykke i avisen og ligesom råber om hjælp fra Folketinget til at få løst disse problemer. Hvad gør man? Man slænger sig bare tilbage i stolene, står og snakker eller sidder og slapper af; der kommer ingen reaktion dér på disse store fundamentale problemer.

Så kom der også et angreb på de private hospitaler. Jeg ved ikke, hvor mange gange jeg har hørt det i de 3 år, jeg har været i Folketinget. Hold dog op med de angreb på de private hospitaler! Vi har fået private hospitaler, og de er kommet for at blive. Jeg synes, at de gør et stort stykke arbejde, og de kan være et vældig godt alternativ til det offentlige danske sygehusvæsen, som jeg synes er strålende. Man har også private skoler, og dem er der ikke ret mange der råber op om. Hvorfor kan man så ikke også have et par private hospitaler?

Til SF, der sagde, at der var total planløshed inden for hospitalsvæsenet, vil jeg sige, at det mener jeg er at skyde gråspurve med kanoner. Der er virkelig fin planlægning på mange af vores hospitaler, og jeg synes, det må være hårdt at høre på, at en ordfører fra et parti, der står regeringen så nær, faktisk mere eller mindre nedgør det store arbejde, der gøres på vore hospitaler.

Vi kan ikke direkte medvirke til forslaget. Jeg havde hellere set et forslag, som ikke byggede på de personalekategorier, der står heri, men at man i al almindelighed gik over til et system med, at det i hvert fald skulle varsles i lang tid, hvis man ville have orlov. Man kan ikke lige fra dag til dag sige til sin arbejdsleder, at man gerne vil på orlov fra næste fredag. Der er altså visse hensyn, der skal tages, og det mener jeg godt at man ved samtaler parterne imellem kan finde ud af, så jeg vil håbe og tro, at dette finder en løsning.

Vi kan i hvert fald ikke støtte et forslag, som tager nogle bestemte grupper ud og siger, at de ikke kan få orlov. Vi skal forhåbentlig i fred, ro og enighed finde en ordning, der gælder for hele det danske arbejdsmarked.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg synes, der er grund til indledningsvis at slå fast, at orlovsordningerne er forsøgsordninger. Vi har fra starten understreget, at vi her forsøger os med noget, som er vigtigt, men også nogle steder problematisk, og derfor er der

ikke noget mærkeligt i, at der opstår problemer, og problemer er der, men jeg er ikke sikker på, at det er centrale problemer, når man enkelte steder ser, at der opstår flaskehalse, for i hvert fald i relation til sygehusene har vi allerede meget længe kendt de flaskehalse, som vi nu har drøftet i et stykke tid under denne debat.

Men der er også andre problemer, f.eks. at ordningen er blevet så populær. Det er også et problem, at kommunerne i meget forskellig grad ønsker at bidrage til, at ordningerne bliver populære, hvilket både skaber forskellighed og selvfølgelig også et øget pres.

Når det er en forsøgsordning, må vi selvfølgelig samle alle de ting sammen og prøve at få et brugbart, varigt system ud af det, men man skal ikke prøve at sabotere et orlovssystem, som netop har vist sin rigtighed ved den meget store interesse, der har været for det, og derfor synes jeg, at debatten er grebet forkert an fra Venstres og De Konservatives side. Fra radikal side må vi naturligvis afvise forslaget, der ikke løser nogen af problemerne, og det er jo heller ikke det, der er meningen med det. Det drejer sig reelt om at prøve at sabotere nogle orlovsordninger, som set fra oppositionens side er blevet alt for populære.

Det, som man bør overveje i hvert fald på lang sigt, men måske også kunne overveje på kort sigt, er selvfølgelig at skabe en øget kapacitet i sygeplejerskesektoren. På lang sigt er det grundlæggende problem, at man ikke har gjort nok for det.

På kort sigt kunne man muligvis også finde andre veje til at løse problemet. Man rekrutterer i høj grad svenske sygeplejersker, og det hjælper noget på problemet, men man kunne måske også tænke på nogle af dem, der nu ufrivilligt ikke kan få lov til at beskæftige sig med deres fag, nemlig nogle af de jugoslaviske flygtninge, der måske også kunne bidrage her.

I hvert fald bør man gå utraditionelt frem og på den måde sikre, at det ikke er en fagkamp og et kunstigt nedbragt udbud af sygeplejersker, som får lov til at ødelægge den faktiske forsyning med sygehusydelse, som vi har brug for, og dermed også samtidig spolere nogle orlovsordninger, hvis det skulle gå så galt. Men så langt er vi overhovedet ikke i øjeblikket, og derfor kan vi fra radikal side afvise forslaget.